Iran Varzeshi Newspaper

iranvarzeshii

• چهارشنبه ۴ آذر ۱۴۰۵ • ۱۵ جمادی‌الثانی ۱۴۴۸
• سال سی‌ام • شماره ۸۲۷۳

www.INN.ir/sport

ایران ورزشی

• صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
• مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
• رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جابری انصاری
• مدیرعامل و مدیر مسئول : علی متقیان
• سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
• سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
• تلفن: ۱۴-۸۸۵۰۴۱۱۳ • نمابر: ۸۴۷۱۱۱۷۳
• چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
• سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۰۱۳۰۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
• امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۵۲۱۹۵۴
• نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
• صندوق پستی: ۵۳۸۸-۱۵۸۷۵

الزام تغییر اساسنامه؟

انتخابات فدراسیون‌های ورزشی در هر دو شیوه برگزاری، با یک چالش اساسی روبه‌رو است؛ ضعف‌هایی که نه در دوران سرپرستی برطرف شدند و نه با بازگشت به مدیریت رئیس مستقر از بین می‌روند. در مدل قبلی، کنار رفتن رئیس فدراسیون و سپردن امور به سرپرست، گاهی به بلاتکلیفی مدیریتی، توقف برنامه‌ها و عقب‌ماندن فدراسیون‌ها منجر می‌شد؛ رویه‌ای که از نظر حقوقی هم ایراد داشت. حالا با بازگشت به شیوه قدیم، پرسش دیگری مطرح است که وقتی رئیس مستقر هم نامزد انتخابات است، چه تضمینی برای جلوگیری از تعارض منافع و شائبه چینش اعضای مجمع وجود دارد؛ آن هم در آستانه المپیک لس‌آنجلس که ثبات مدیریتی و کاهش حاشیه‌ها اهمیت دوچندانی دارد. اگر سازوکار نظارتی مستقلی برای تضمین رقابت برابر وجود نداشته باشد، اعتراض نامزدها و شکایت‌های انتخاباتی می‌تواند بار دیگر به ابطال مجامع و بلاتکلیفی فدراسیون‌ها منجر شود و همین موضوع موج تازه‌ای در ورزش راه بیندازد. بنابراین اگر هر دو شیوه باگ‌هایی دارد، بهتر است در اساسنامه تغییراتی ایجاد شود.

سوژه

مروری بر روند فدراسیون‌هایی که بدون رئیس ماندند

ابطال شد!

ابطال انتخابات فدراسیون‌های ورزشی در سال‌های اخیر به اتفاقی پرتکرار و نگران‌کننده تبدیل شده است؛ روندی که دیگر نمی‌توان آن را به چند مورد استثنایی یا اختلاف‌نظر میان نامزدها محدود کرد. از تکواندو و کشتی گرفته تا دوومیدانی و رشته‌های دیگر، انتخابات فدراسیون‌ها دست‌کم یک بار با حکم مراجع قضایی یا تصمیم وزارت ورزش باطل شده است. در بعضی فدراسیون‌ها نیز این اتفاق به یک بار ختم نشده و انتخابات، دو یا حتی سه بار زیر سؤال رفته است.
این پرسش جدی‌تر از همیشه مطرح است که چرا برگزاری یک انتخابات سالم، شفاف و بدون حاشیه در برخی فدراسیون‌های ورزشی تا این اندازه دشوار شده است؟

وزنه‌برداری

دیوان عدالت اداری در سال ۱۴۰۱ انتخابات سال ۱۳۹۸ فدراسیون وزنه‌برداری را باطل کرد. اختلاف اصلی به نصاب قانونی انتخاب رئیس فدراسیون مربوط می‌شد. علی مرادی با کسب ۲۲رأی به ریاست رسیده بود، اما با توجه به تعداد اعضای مجمع، درباره کفایت این تعداد رأی برای انتخاب رئیس اختلاف وجود داشت. اعتراض سجاد انوشیروانی به روند انتخابات نیز در این پرونده مطرح بود و رأی ابطال در مرحله تجدیدنظر هم تأیید شد.
انتخاباتی که قرار بود تکلیف مدیریت یکی از فدراسیون‌های مهم ورزش ایران را مشخص کند، ۳ سال بعد به نقطه پایان خود رسید؛ اتفاقی که بار دیگر ضعف در برگزاری و نظارت بر فرایندهای انتخاباتی را به نمایش گذاشت.

کاراته

انتخابات فدراسیون کاراته در ۲۲ اسفند ۱۴۰۱ برگزار شد و سیدحسن طباطبایی با کسب ۴۳رأی از مجموع ۴۴رأی به ریاست رسید. نتیجه‌ای قاطع که در نگاه اول می‌توانست پایان رقابت انتخاباتی باشد، اما اعتراض یکی از نامزدها مسیر دیگری برای این انتخابات رقم زد.
هومان عسکری، یکی از نامزدهای انتخابات به دلیل عدم اطلاع‌رسانی درباره حضور نامزدها در مجمع و همچنین برگزاری انتخابات در تاریخی غیر از زمان اعلام‌شده، شکایت کرد. دیوان عدالت اداری نیز در ۲۰آذر ۱۴۰۲ رأی به ابطال انتخابات داد. به این ترتیب، حتی انتخاباتی با چنین اختلاف رأی چشمگیری هم نتوانست از حاشیه‌های مربوط به نحوه برگزاری در امان بماند.

ژیمناستیک

انتخابات فدراسیون ژیمناستیک نیز یکی دیگر از پرونده‌های پرحاشیه ورزش ایران بود. زهرا اینچه‌درگاهی، رئیس پیشین فدراسیون برای حضور دوباره در انتخابات با مشکل تأیید صلاحیت مواجه شد. در ۲۴اسفند ۱۴۰۱، مجمع انتخاباتی بدون حضور او برگزار شد و عابد حق‌دادی با رأی اعضای مجمع به ریاست فدراسیون رسید.
اینچه‌درگاهی و دو شخص دیگر به روند برگزاری انتخابات اعتراض کردند و پرونده را به دیوان عدالت اداری بردند. شعبه ۳۵ دیوان عدالت اداری پس از رسیدگی به شکایت‌ها، رأی به ابطال انتخابات داد. پرونده ژیمناستیک نیز نشان داد که حاشیه‌های مربوط به تأیید صلاحیت نامزدها و نحوه برگزاری مجامع تا چه اندازه می‌تواند سرنوشت مدیریت یک فدراسیون را تحت تأثیر قرار دهد.

بدنسازی و پرورش‌اندام

انتخابات فدراسیون بدنسازی و پرورش‌اندام در ۲۶مهر ۱۴۰۴ برگزار شد و مجید تلخابی با کسب ۲۸رأی از مجموع ۵۰رأی به ریاست رسید. اما این انتخاب چندان دوام نداشت. وزارت ورزش در ۲۰آذر ۱۴۰۴، به دلیل نامعتبر اعلام شدن مدرک تحصیلی منتخب، انتخابات را باطل کرد.
این پرونده از نظر مرجع تصمیم‌گیرنده تفاوتی با برخی پرونده‌های دیگر داشت؛ چراکه ابطال انتخابات از طریق دستور وزیر ورزش انجام شد، نه رأی دیوان عدالت اداری. طبق اظهارات سیدمحمد شروین اسبقیان، معاون توسعه ورزش قهرمانی وزارت ورزش، انتخابات دوره قبل به دلیل ابهام در مدرک تحصیلی نامزد منتخب، پیش از صدور و امضای حکم ریاست، با دستور احمد دنیامالی باطل شد.
ماجرا به همینجا ختم نشد و مجتبی ملکی نیز که در ۲۰مرداد ۱۴۰۵ به ریاست فدراسیون رسیده بود، با صدور رأی بدوی درباره انتخابش روبه‌رو شد. فدراسیونی که قرار بود با برگزاری انتخابات به ثبات مدیریتی برسد، بار دیگر درگیر حاشیه‌های انتخاباتی شد.

ورزش‌های دانشگاهی

انتخابات فدراسیون ملی ورزش‌های دانشگاهی در ۸دی ۱۴۰۴ برگزار شد و رضا نوری به‌عنوان رئیس انتخاب شد. عبدالمهدی نصیرزاده که به دلیل تأیید نشدن در کمیسیون تطبیق نتوانسته بود در انتخابات شرکت کند، به این روند اعتراض کرد و شکایت خود را پیگیری کرد. در ۲۴تیر ۱۴۰۵، دادگاه عمومی حقوقی حکم به ابطال انتخابات داد. این رأی در مرحله بعد نیز تغییر نکرد و شعبه ۸۸ دادگاه تجدیدنظر استان تهران در ۲۹شهریور ۱۴۰۵ رأی ابطال را تأیید کرد. به این ترتیب، انتخاباتی که قرار بود تکلیف مدیریت فدراسیون را روشن کند، با تأیید رأی ابطال در مرحله تجدیدنظر به پایان رسید.

سوارکاری

فدراسیون سوارکاری شاید یکی از نمونه‌های قابل تأمل در ماجرای انتخابات پرحاشیه باشد. انتخابات این فدراسیون در ۲۱ خرداد ۱۴۰۱ برگزار شد، اما محمد کاظمیان و محمد اسدمسجدی به نتیجه و روند برگزاری آن اعتراض کردند. شعبه ۳۵ دیوان عدالت اداری ابتدا رأی به ابطال انتخابات داد. پس از درخواست تجدیدنظر و اعتراض ثالث مسعود خلیلی، شعبه ۲۶ تجدیدنظر دیوان عدالت اداری نیز رأی ابطال را تأیید کرد.
چهار سال بعد، انتخابات دیگری در ۵آذر ۱۴۰۴ برگزار شد و محمود حیدری به ریاست فدراسیون رسید. اما گویا سوارکاری قرار نبود به این سادگی از حاشیه‌های انتخاباتی فاصله بگیرد. در ۱۵مهر ۱۴۰۵ گزارش شد که شعبه ۳۶ دیوان عدالت اداری رأی بدوی به ابطال انتخابات را صادر کرده است. این رأی در زمان انتشار خبر قطعی نبود و امکان تجدیدنظرخواهی وجود داشت. جزئیات کامل مبانی حقوقی رأی نیز در گزارش‌های منتشرشده در دسترس قرار نگرفته بود.

انتخابات فدراسیون‌های ورزشی و ابهام‌های فراوان

مهندسی معکوس

گزارش ویژه

محسن وظیفه
خبرنگار

بیش از ۱۰ فدراسیون ورزشی در سال‌های اخیر به دلیل ایرادهای قانونی، انتخاباتشان باطل شده است. این روند همچنان ادامه دارد و آخرین مورد آن نیز انتخابات فدراسیون تکواندو است که باطل شده؛ هرچند این پرونده هنوز در دادگاه تجدیدنظر در حال بررسی است. بررسی این پرونده‌ها نشان می‌دهد که دلیل عمده ابطال انتخابات، دخالت دولت یا بی‌توجهی به اساسنامه فدراسیون‌های ورزشی و رعایت قوانین بوده است. هرچند یک‌بار دخالت مستقیم دولت در تعیین رئیس یکی از فدراسیون‌های ورزشی به تعلیق آن فدراسیون منجر شد و همین اتفاق باعث شد دولت و به‌طور مشخص وزارت ورزش، دیگر به آن شکل وارد انتخابات فدراسیون‌ها نشوند. به همین دلیل نیز تلاش زیادی صورت گرفت تا با اصلاح اساسنامه، از بروز بسیاری از مشکلات جلوگیری شود؛ اما خود اساسنامه را هم به شکل‌های مختلف دور می‌زنند. حتی با اصلاحات چندباره، بررسی‌ها نشان می‌دهد که با وجود تلاش‌های فراوان برای حفظ استقلال فدراسیون‌ها، دخالت‌ها در دوره‌های مختلف و به اشکال گوناگون تکرار شده است.
مهم‌ترین مورد دخالت آشکار دولت در کار فدراسیون‌های ورزشی که به تعلیق یک فدراسیون منجر شد، مربوط به فدراسیون فوتبال بود. در سال ۱۳۸۵، دولت وقت با دخالت مستقیم خود باعث شد محمد دادکان از ریاست فدراسیون فوتبال کنار برود تا محمد علی‌آبادی، رئیس وقت سازمان تربیت بدنی، جای او را بگیرد؛ اما با ورود فیفا، فدراسیون فوتبال تعلیق شد و به علی‌آبادی نیز اجازه ورود به انتخابات داده نشد. این اتفاق یکی از عجیب‌ترین نمونه‌های دخالت دولت در ورزش بود. البته می‌توان ماجرای زهرا اینچه‌درگاهی در فدراسیون ژیمناستیک را نیز به این پرونده‌ها اضافه کرد؛ فردی که پس از ابطال انتخابات، با حکم فدراسیون جهانی بار دیگر به‌عنوان سرپرست فدراسیون ژیمناستیک منصوب شد.

وزارت ورزش و جوانان ظاهراً به‌دنبال قطع کردن دست دخالت‌ها در انتخابات است اما به نظر می‌رسد این دخالت‌ها یا اگر بخواهیم دقیق‌تر بگوییم مهندسی کردن انتخابات، از فردی به فرد دیگر محول می‌شود

سؤال مهمی که در بازخوانی پرونده این انتخابات باطل‌شده وجود دارد، این است که آیا این تعلیق‌ها و ابطال انتخابات، درس عبرتی برای مسئولان ورزش شده است یا خیر؟
دستور وزیر ورزش برای برگزاری انتخابات براساس اساسنامه و توسط خود فدراسیون‌های ورزشی نشان می‌دهد که او می‌خواهد انتخابات به شکلی قانونی برگزار شود؛ اما آیا این تمام ماجراست یا در پشت پرده اتفاقات دیگری قرار است رخ دهد؟ وزارت ورزش و جوانان و شخص احمد دنیامالی به‌خوبی درک کرده‌اند که باید به سمت قانون بازگشت و به آن احترام گذاشت؛ اما این رویکرد جدید نیز مخالفان جدی خود را دارد. آنها معتقدند روندی که وزارت ورزش در روزهای اخیر در پیش گرفته و براساس آن قرار است فدراسیون‌ها خودشان انتخابات را برگزار کنند، برای آنها حاشیه امنی ایجاد می‌کند و کسی نمی‌تواند به عملکرد فدراسیون‌ها رسیدگی کند.
این روند پیش از این نیز وجود داشته است. به‌عنوان مثال، مرحوم یزدانی خرم پس از ۱۷ سال ریاست در فدراسیون والیبال، به فدراسیون کشتی رفت. محمد پولادگر در فدراسیون تکواندو، مرحوم محمود مشحون در فدراسیون بسکتبال و مرحوم احمد ناطق‌نوری در فدراسیون بوکس نیز نزدیک به ۲۰ سال ریاست کردند و در بیشتر این فدراسیون‌ها تحرک چندانی هم دیده نمی‌شد. وقتی رئیس یک فدراسیون حاشیه امنی داشته باشد، به‌راحتی در جایگاه خود می‌ماند و پس از ۲۰ سال مشخص می‌شود که حتی قندان روی میزش را هم تکان نداده است.
وزارت ورزش و جوانان ظاهراً به‌دنبال قطع کردن دست دخالت‌ها در انتخابات است؛ اما به نظر می‌رسد این دخالت‌ها یا اگر بخواهیم دقیق‌تر بگوییم، مهندسی کردن انتخابات، از فردی به فرد دیگر محول می‌شود.

یادداشت

علی کفاشیان
دبیرکل پیشین کمیته ملی المپیک

سرپرستی، به قیمت عقب‌ماندگی

از ابتدا هم با برگزاری انتخابات توسط سرپرست مخالف بودم چرا که چندماه رئیس فدراسیون کنار گذاشته می‌شد، فدراسیون توسط سرپرست اداره می‌شد و تمام برنامه‌ها عقب می‌افتاد. شیوه قدیم که دوباره در پیش گرفته شده، اصولی‌تر است چرا که هیأت‌ها و اعضای مجمع معمولاً عملکرد رئیس را بررسی می‌کنند؛ یا از آن راضی هستند یا نه. اگر راضی بودند که رأی می‌دهند، اگر نبودند هم سایر کاندیداها را انتخاب می‌کنند. خوبی این رویه این است که فدراسیون‌ها لطمه نمی‌خورند. در بحث سرپرستی خیلی از فدراسیون‌ها مثل دوومیدانی صدمه خورده و مدتی با چند سرپرست اداره شد. در فوتبال هم الان همین‌گونه است که رئیس مجمع رئیس فدراسیون است. به نظر من این ضعف ورزش ما بوده که در تمام این سال‌ها، انتخابات توسط سرپرست برگزار شده است. به هرحال در انتخابات کمیسیون‌ها و هیأت‌های استانی هم مجمع وجود دارد و خیلی از اوقات، رئیس فدراسیون نفوذ زیادی ندارد، پس مهندسی انتخابات در این مورد خیلی صدق نمی‌کند. قانوناً دبیر فدراسیون، مجمع را برگزار می‌کند که بی‌طرف است و رأی ندارد. البته که نماینده وزارت ورزش هم حضور دارد و می‌تواند به دبیر مجمع دستور بدهد که این کار را بکن یا آن کار را نکن و یا حتی وزیر ورزش اگر ورود کند، رئیس مجمع خواهد شد. موضوع دیگر که در این راستا به آن اشاره می‌کنند این است که بعضی رؤسای فدراسیون‌ها در گذشته با این شیوه برگزاری انتخابات، سال‌های متوالی در رأس کار باقی می‌ماندند و اجازه ورود فرد جدید داده نمی‌شد. در این‌باره هم باید بگویم که افراد طبق قانون بیشتر از سه دوره متناوب نمی‌توانند رئیس باشند. از طرفی شاید خوب عمل کرده که این همه مدت در رأس کار بوده است و اگر هم عملکردش خوب نبوده، پس لابد مجمع کم‌کاری کرده و باید عملکرد را به خوبی بررسی کنند که افراد بدون صلاحیت مدت طولانی در رأس کار باقی نمانند.

رئیس فدراسیون نباید رئیس مجمع انتخاباتی باشد

فائقی: برگزاری مجمع با سرپرست، خلاف قانون است

سؤال و جواب

فائزه زمانی
خبرنگار

بازگشت انتخابات فدراسیون‌های ورزشی به روال برگزاری بدون تعیین سرپرست، بار دیگر بحث درباره حدود اختیارات وزارت ورزش، استقلال فدراسیون‌ها و سلامت رقابت‌های انتخاباتی را داغ کرده است. تغییری که موافقان، آن را بازگشت به قانون و پایان دادن به یک رویه اشتباه می‌دانند و منتقدان درباره پیامدهای عدالت انتخاباتی هشدار می‌دهند. سعید فائقی، معاون سابق سازمان تربیت بدنی، در گفت‌وگو با ایران ورزشی از رویه جدید دفاع می‌کند و معتقد است اساساً تعیین سرپرست برای فدراسیون‌ها مبنای قانونی نداشته است. او در عین حال، نگرانی‌ها درباره چیدمان مجامع و تأثیرگذاری بر آرای اعضا را ناشی از بی‌اعتمادی و تردید نسبت به استقلال افراد می‌داند و تأکید دارد که حمایت مالی دولت هم نباید به معنای وابستگی مدیریتی فدراسیون‌ها تلقی شود.

در شرایطی که انتخابات فدراسیون‌ها مدت‌ها با سرپرست برگزار می‌شد، تغییر این رویه تا چه اندازه اصولی با غیراصولی است؟

این رویه جدید برگرفته از قوانین است. در اساسنامه اصلاً سرپرست تعریف نشده و چیزی به این نام وجود ندارد. برگزاری انتخابات با سرپرست اتفاقاً خلاف قانون مؤسسات عمومی غیردولتی است. در نتیجه بازگشت به روند قبلی اصولی‌تر است .

اینکه رئیس مجمع همزمان، هم در انتخابات شرکت کند و هم ریاست مجمع را برعهده داشته باشد، اصل بی‌طرفی و سلامت انتخابات را زیر سؤال نمی‌برد؟

این شبهات همیشه وجود دارد. دراصل، انتخابات را رؤسای فدراسیون‌ها برگزار نمی‌کنند و رئیس مجمع باید این کار را انجام دهد. طبق قانون، رئیس مجمع، رئیس فدراسیون نخواهد بود. اگر رئیس فدراسیون مجمع را برگزار کند، شائبه‌ها و شبهات، درست و منطقی است اما زمانی که یکی از اعضای مجمع که احتمالاً نماینده وزارت ورزش یا کمیته المپیک باشد، انتخابات را در دست بگیرد، بی‌طرف است و انتخابات زیر سؤال نمی‌رود.

اما در حال حاضر صحبت‌هایی وجود دارد که انتخابات را دبیر فدراسیون‌ها برگزار کنند.

طبق آیین‌نامه، مجمع در اولین نشست خود برای انتخابات، باید یک رئیس انتخاب کند که گاهی فردی که مسن‌تر از همه است، انتخاب می‌شود. در آیین‌نامه زمان ما رئیس یا دبیر فدراسیون، برگزارکننده انتخابات نبود. الان هم اگر خود وزیر ورزش به مجمع بیاید که چه بهتر و اتوماتیک‌وار وزیر، رئیس مجمع می شود اما در غیاب او معاون وزیر، رئیس مجمع خواهد شد.

باتوجه به برگزاری انتخابات کمیسیون مربیان، ورزشکاران و هیأت‌های استانی قبل از انتخابات توسط رئیس فدراسیون مستقر، شائبه‌های چیدمان اعضای مجمع تا چه اندازه منطقی به نظر می‌آید؟

مربیان و ورزشکاران و حتی رؤسای هیأت‌ها انسان‌های بزرگ و مستقلی هستند. این شبهات علمی نیست و توسط افرادی که توهم توطئه دارند، شکل می‌گیرد. انسان‌هایی هستند که شرف خود را می‌فروشند اما اکثراً این اتفاق نمی‌افتد.

بنابراین می‌توان بازگشت به رویه قبلی و برگزاری انتخابات بدون سرپرست را شیوه صحیح‌تری دانست؟

در زمان برگزاری انتخابات با سرپرست هم از آنجایی که این فرد برخاسته از بطن مجمع نیست، شائبه مهندسی انتخابات به‌وجود می‌آمد. عده‌ای اعتقاد داشتند که سرپرست تلاش می‌کرد که فرد مورد نظر وزارت ورزش انتخاب شود. بنابراین این شبهه‌ها در زمان سرپرستی هم وجود داشته است.
اصل درست برگزاری انتخابات، همین رویه‌ای است که اخیراً پیش گرفته‌اند و در قانون تجارت هم وقتی مجمع برای شرکت‌ها مدیرعامل انتخاب می‌کنند، رئیس هیأت مدیره، رئیس مجمع نیست. همه این صحبت‌ها برگرفته از قانون تجارت است و از سال ۱۳۱۴ این قانون اجرا شده و اصولی است. باید به شرافت انسانی احترام بگذاریم و خدشه‌ای به آن وارد نکنیم.

اصلاً چرا در این سال‌ها جلوی برگزاری انتخابات با سرپرست که مغایر قانون است را نگرفتند؟

انتخابات از سال ۱۳۱۴ انتخابات بدون سرپرست انجام می‌شد و هیچ مشکلی هم وجود نداشت. هرکجا که قوانین را دستکاری می‌کنند از مسیر خارج می‌شوند . اصلاً سرپرست در انتخابات تعریف نشده و اشتباه این بود که با تغییر رویه در روند برگزاری انتخابات اختلال ایجاد کردند. متأسفانه هرچند وقت یکبار قوانین را دستکاری می‌کنند و وقتی متوجه اشتباه می‌شوند، سعی در حل آن دارند که همین موضوع، شبهات و شائبه‌های زیادی ایجاد می‌کند.

در همین راستا، یکی از انتقادها به بحث استقلال فدراسیون‌ها این است که بخش قابل‌توجهی از منابع مالی آنها توسط دولت و وزارت ورزش تأمین می‌شود و همین مسأله می‌تواند زمینه وابستگی مدیریتی و نفوذ دولت در تصمیم‌گیری‌های فدراسیون‌ها را فراهم کند. با وجود این وابستگی مالی، چگونه می‌توان از استقلال واقعی فدراسیون‌ها صحبت کرد؟

طبق ماده قانونی ۱۷ کمک به بخش خصوصی، هر دولتی در هر شرایطی مأموریت کمک به بخش خصوصی را دارد. طبق این ماده، این کمک وظیفه دولت و وزارت ورزش است و وابستگی ایجاد نمی‌کند. دولت طبق این ماده کارهای دیگری هم انجام می‌دهد؛ از جمله صندوق حمایت از قهرمانان یا حتی هنرمندان. این مسئولیت اجتماعی دولت است و نباید واستگی به‌وجود آورده و باعث نفوذ دولت یا وزارت ورزش در فدراسیون‌ها شود.
از طرفی، فدراسیون‌ها منبع درآمدهای مختلفی دارند و بری مثال علیرضا دبیر اعتبار زیادی برای فدراسیون کشتی تأمین کرده و اقدامات بسیاری انجام داده است و این نشان می دهد فدراسیون‌هایی که می‌توانند درآمد ایجاد کنند، بودجه‌ای که از دولت می‌گیرند، هیچ است. این هم شبهاتی است که به‌خاطر عدم اطلاع از آیین‌نامه مطرح می‌شود.

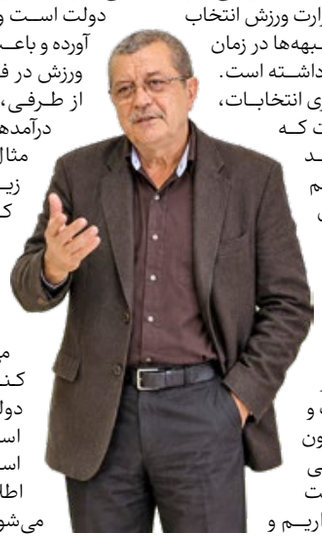

کامیار سلطانی: «مجامع فدراسیون‌ها» در روز پایانی دوره ۴ ساله برگزار می‌شود

دنیامالی به‌دنبال اصلاح اساسنامه فعلی انتخاباتی است

مصاحبه

رضا عباسپور
خبرنگار

دستور و بخشنامه جدید وزارت ورزش برای برگزاری مجامع انتخاباتی با همان سبک و سیاق قبل بهانه‌ای شد تا بواسطه دغدغه‌هایی که بابت این تغییرغیرمنتظره و یکباره بین اهالی ورزش ایجاد شده است سراغ «کامیار سلطانی» مدیرکل دفتر امور مشترک فدراسیون‌های ورزشی برویم و از نگاه او شرایط پیش‌رو برای برگزاری مجامع انتخاباتی را مرور کنیم. سلطانی نیز با بیان این مطلب که تردید نداشته باشید که دغدغه احمد دنیامالی وزیر ورزش و جوانان بیش از ما برای برگزاری عادلانه و سالم مجامع انتخاباتی است در این خصوص مواردی را مطرح می‌کند که در ادامه بخشی از آن را با هم مرور می‌کنیم.
کامیار سلطانی مدیرکل دفتر امور مشترک فدراسیون‌های ورزشی در خصوص اینکه چرا به یکباره قانون برگزاری مجامع انتخاباتی با سرپرست تغییر کرد و بازگشتیم به همان شرایط قبلی که خود رئیس فدراسیون مجامع انتخاباتی خود را برگزار می‌کرد، تأکید دارد: «ببینید، اولاً این را باید بدانیم که وزارت ورزش هر تصمیمی اتخاذ کرده و نهایتاً هر قانونی را اجرایی کند، باز هم ما یک عده معترض و منتقد خواهیم داشت که نسبت به وضع موجود گلایه‌مند خواهند بود. تا زمانی که مجامع با سرپرست برگزار می‌شد، خودتان دیدید که چقدر اعتراض‌ها شدید بود و وزارت ورزش نوک پیکان این نقدها قرارداشت.
حالا هم که ما تصمیم گرفتیم قانون را اجرا کنیم و طبق اساسنامه موبه‌مو همان چیزی که در قانون آمده است را اجرایی کنیم باز هم اعتراضات شدت گرفته و به ما نقد می‌کنید که برگزاری مجامع انتخاباتی توسط شخص رییس فدراسیون و زمانی که دوره مدیریتی او هنوز تمام نشده است عادلانه و منصفانه نیست اما این را باید عرض کنم که ما براساس دستور وزیرمحترم ورزش وجوانان طبق اساسنامه همان مواردی را اجرا می‌کنیم که مطرح است که وقتی رئیس مستقر هم نامزد انتخابات است، چه تضمینی برای جلوگیری از تعارض منافع و شائبه چینش اعضای مجمع وجود دارد؛ آن هم در آستانه المپیک لس‌آنجلس که ثبات مدیریتی و کاهش حاشیه‌ها اهمیت دوچندانی دارد. اگر سازوکار نظارتی مستقلی برای تضمین رقابت برابر وجود نداشته باشد، اعتراض نامزدها و شکایت‌های انتخاباتی می‌تواند بار دیگر به ابطال مجامع و بلاتکلیفی فدراسیون‌ها منجر شود و همین موضوع موج تازه‌ای در ورزش راه بیندازد. بنابراین اگر هر دو شیوه باگ‌هایی دارد، بهتر است در اساسنامه تغییراتی ایجاد شود.

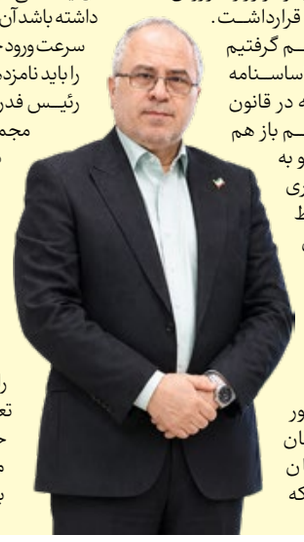

در اساسنامه مجامع انتخاباتی فدراسیون های ورزشی قید شده است ولاغیر.»
سلطانی در خصوص نقاط ضعف و باگ‌های متعددی که در اساسنامه مجامع انتخاباتی فدراسیون‌های ورزشی وجود دارد و اینکه چرا یکبار برای همیشه این معضلات آسیب‌شناسی و اساسنامه مورد اصلاح و تغییرات اساسی قرار نمی‌گیرد، می گوید: «اینکه در اساسنامه فعلی انتخاباتی باگ و نقاط مبهم وجود دارد، ما هم این را می‌پذیریم. اتفاقاً از روزی که احمد دنیامالی در وزارت ورزش مشغول به کار شدند با تمام وجود پیگیر برطرف کردن باگ‌ها و ابهامات موجود دراساسنامه انتخاباتی هستند. وزیر ورزش ما را مکلف کردند تا با جدیت این ماجرا را پیگیری کرده و نهایتاً برای تغییر اساسی این موارد پروسه قانونی تغییرو اصلاح اساسنامه را در دستور کار قراردهند. اما خب این ماجرا قطعاً زمانبر است و بعید می‌دانم به این زودی شاهد این تغییرات باشیم. اما ما با استناد به بند وثاقت و امانت موجود در اساسنامه در این مدت سعی کردیم آنچه که در توان داریم بگذاریم تا ابهاماتی که می‌شد در مدت‌زمان کوتاهی که در اختیار داشته‌ایم برطرف و اصلاح کنیم. امیدوارم با پیگیری و جدیتی که وزیر ورزش در این خصوص دارد مشکلی در برگزاری مجامع نداشته باشیم و با کمترین حواشی با کیفیت این مجامع انتخاباتی برگزار شود.»
مدیرکل دفتر امور مشترک فدراسیون‌های ورزشی درخصوص اعتراض و شکایت احتمالی نامزدها در جریان برگزاری مجمع تأکید دارد: «شک نکنید اگر نامزدی در جایی و مورد خاصی شکایتی مطرح کند، ما ورود می‌کنیم و هرگونه مشکل یا تخلفی درپروسه انتخابات وجود داشته باشد آن را در دستور کار قرارداده و به سرعت ورود خواهیم کرد. اما یک موضوع را باید نامزدها و رای‌دهندگان بدانند که رئیس فدراسیون مسئول و رئیس مجمع نیست.
دبیرمجمع مسئول برگزاری انتخابات است و نماینده وزارت ورزش. ضمن اینکه ما طبق قانون موظفیم همان روزی که دوره ریاست رئیس فدراسیون تمام شد، در همان‌روز مجمع انتخاباتی را برگزار کنیم. مگراینکه تعطیلی رسمی باشد یا اتفاق خاص دیگری رخ دهد که مجالی برای برگزاری نداشته باشیم.»